

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta
Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

54. szám | Yoginī Ekādaśī | 2023. június 14.

Valóság És Formaság

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Csak annak a számára tárul fel automatikusan a transzcendentális tudás, akinek megingathatatlan hite van az Úrban és a lelki tanítómesterben. A lelki tanítómester és a tanítvány közötti ilyen kapcsolat örök. Aki most tanítvány, az lesz a következő lelki tanítómester. Anélkül senki nem lehet hiteles lelki tanítómester, hogy ne engedelmeskedne szigorúan a lelki tanítómesterének. A Legfelsőbb Úr tanítványaként Brahmājī megkapta a valódi tudást és továbbadta kedves tanítványának, Nāradának, aki ehhez hasonlóan, mint lelki tanítómester, Vyāsának adta át, és ez így folytatódott. Ezért egy úgynevezett, egy látszólagos lelki tanítómester és tanítvány közötti kapcsolat nem olyan, mint a Brahmā és Nārada vagy a Nārada és Vyāsa között fennálló kapcsolat. A Brahmā és Nārada közötti kapcsolat valós, viszont a csaló és a becsapott közötti az csak annak tűnik. Itt világosan az áll, hogy Nārada nem csak jól viselkedik, alázatos és szófogadó, hanem önkontrollált is. Aki nem rendelkezik – különösképp a nemi életre vonatkozó – önkontrollal, az nem lehet sem tanítvány, sem lelki tanítómester. Az ember kell, hogy rendelkezzen a beszéd, a düh, a nyelv, az elme, a gyomor és a nemi szervek irányítását lehetővé tevő képzettséggel. Aki az előbb említett szerveit irányítja, azt *gosvāmīnak* nevezik. Anélkül, hogy valaki *gosvāmī* lenne, sem tanítvány, sem lelki tanítómester nem lehet. Az érzékkontrollal nem rendelkező úgynevezett lelki tanítómester egy csaló, és egy ilyen lelki tanítómester tanítványát nevezik becsapottnak. ❁

Magyarázat.
Śrīmad-Bhāgavatam 2. ének, 9. fejezet, 43. vers

Templomi Szabályok

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

Mi, akik a Śrī Caitanya Maṭhába jöttünk, mind meghódoltunk Śrī Caitanya Devának, ezért a Legfelsőbb Úr odaadó szolgálatán kívül nincs semmilyen más célunk. Ha nincs szolgálatunk, akkor a mentalitásunk olyan lesz, mint egy materialista emberé, s ez végül el fog nyelni bennünket. Azért viszont, hogy megvédjük a *maṭhát*, néhány szabályt kell követnünk.

1. Egy *sannyāsī* soha ne használjon cipőt, mindenhová mezítláb kell mennie.

2. Soha nem fogadjon el senkitől semmilyen szolgálatot, és nem is kérhet senkit arra, hogy a testét vagy a lábát olajjal masszírozza.

3. Finom ételeket illetve más *bhaktáktól* elkülönülten ennie teljes mértékben tilos.

4. Soha nem mehet orvoshoz és gyógyszert sem szedhet a saját szeszélye szerint. A *maṭha* lakóinak kötelessége, hogy megfelelően gondját viseljék

annak a *sannyāsīnak*, akinek szüksége van valamire. A *sannyāsīnak* pedig az a kötelessége, hogy azokat szolgálja, akik nem *sannyāsīk*. Az élőlény mások kritizálásával, rossz hírbe hozásával és a másokról való szükségtelen beszéddel csak nehézséget hoz magára. Az ember mindig kedvező dolgokra kell, hogy vágyjon. Egy *bhakta* a Szent Név állhatatos szolgálatával könnyen irányíthatja az elméjét és elpusztíthatja vágyait.

5. Az Istenség Legfelsőbb Személyisége Śrī Kṛṣṇa minden lélekben jelen van, ezért az ember nem gondolhatja, hogy ő maga az imádandó, és azt sem, hogy másoknak őt kellene szolgálniuk. Amikor egy *sannyāsī* mentes a hamis egótól, akkor a *maṭha* lakóinak lelkesen kell szolgálniuk őt, egyébként pedig haza kell mennie.

6. A divat mértéktelen követését [különleges, drága ruhák viselése], túlzott mértékű tejfogyasztást, fényűző étkezést, ahogyan azt a nagy emberek teszik, teljes mértékben fel kell adni. A *maṭhánkban* nincs szükségünk sem tornászokra, sem testépítőkre. Ez a hely az Úr *bhaktái* számra van.

7. Teljes egészében el kell felejteni, hogy valaki az orvosságok mértéktelen szedésével az érzékeit erőssé tegye és azt is, hogy személyes hatalmát mások feleségének elcsábítsa végett kiterjessze.

8. Kṛṣṇa mindenki és minden egyetlen Ura és élvezője. Erre mindig emlékezni kell! Mindenki odaadása mértékének megfelelően kell, hogy szolgáljon. Amíg meg nem szabadulunk attól a gonosz vágytól, hogy a *bhaktákat* saját szolgálatunkra használjuk, addig semmilyen kedvezőség nem lehet jelen! Az anyagi érzékkielégítés lángoló tüzéről le kell mondani, de ez nem jelenti azt hogy az embernek kulturálatlanul kell beszélni vagy öltöznie azért, hogy a méltóságos személyekkel keveredhessen.

Nem szabad, hogy egy *bramacārī* azért akarjon *sannyāsī* lenni, hogy nagyobb érzékkielégítéshez jusson! Az a vágy, hogy az ember uralkodjon, káros az odaadó szolgálatra. Azt, hogy valaki egy az érzékei élvezetébe merülő személyt *sannyāsīnak* gondol, s ezzel az elképzeléssel ő maga is *sannyāsī* akar lenni, teljesen el kell utasítani! Amikor valaki élvezni kezdi az érzékeit és csalóvá válik, akkor képtelen lesz, hogy az Urat és a *bhaktáit* szolgálja.

Nagyon kell vigyázni, hogy a piperkőc hangulat nehogy bekerüljön a Śrī Caitanya Maṭhába, mivel romba fogja dönteni a *sannyāsīkat* és a *bramacārīkat*! Azokat a példákat pedig, amik vannak, nem szabad eltűrni! Ahogyan a *sannyāsīnak*, úgy a családosoknak is felül kell emelkedniük a kéj, a düh és a mohóság késztetésein. Mindenkinek nagyon alacsonyrendűnek kell gondolnia önmagát és minden alázatosságával szolgálnia kell a *maṭha* lakóit és a többi Vaiṣṇavát is!

Azok, akik ugyan nem a *maṭha* lakói, de ott tartózkodnak, mivel valami dolguk van vagy valamilyen szivességet szeretnének a *maṭhától*, mindig készen kell álljanak, hogy a *maṭha* lakóit és a *maṭhát* szolgálják. A *maṭha* lakói pedig soha nem viselkedhetnek illetlenül a vendégekkel.

A *maṭhában* élő *bhaktáknak* fel kell adniuk azt a mentalitást, hogy a *maṭha* a személyes tulajdonuk, és azt, hogy a vendégeket mindössze a kegyükben részesítik. A vendégekkel a legnagyobb tisztelettel kell bánni. Valójában a világon mindenkit tisztelni kell! Különben ugyanabban a rendkívüli gyötrelemben lesz részünk, mint a materialistáknak. A *maṭha* lakójának mindezekre a dolgokra nagy körültekintéssel kell emlékeznie. Mindig szolgálnia kell Śrī Kṛṣṇát, ebben semmi hiba nem lehet. Ami pedig még ennél is nélkülözhetetlenebb az a *Vaiṣṇavák* szolgálata.

Ha egy *sannyāsīnak* valamilyen más okból kifolyólag, mint a *maṭha* szolgálata, a boltba vagy a gyógyszertárba kell mennie, akkor gyalogolnia kell. Még ha van is szabad autó, akkor se szálljon be. Csak azt kapják, amit mások is megkapnak!

Soha semmilyen járművet nem használhatnak, de azzal az ürüggyel, hogy orvoshoz mennek elviszik az autót, orvosságot vesznek és fényűző ételeket esznek. Ha ezután egy évig megfelelően viselkednek, akkor meg lehet fontolni a járműhasználatukat. A *maṭha* nem arra van, hogy valaki piperkőc módon öltözzön vagy kórházban legyen! Senki nem viselkedhet úgy, mint egy piperkőc. Ha így tenne, akkor jobb, ha otthon marad! A sáfrány színű ruha helyett vegyen fehéret, aminek farka van, és haza kell őt küldeni. Azok, akik pompás ruhákra, ételekre, orvosságra vágynak hazamehetnek, és gondoskodhatnak a családjukról. Így majd nem kell, hogy a *maṭhával* azonosítsák magukat.

Mindenkit emlékeztetni kell arra, hogy a kocsik, lovak, hajók, sőt az emberek is a *maṭha* céljait, nem pedig az egyén luxuskörülményekre irányuló vágyainak mutogatását szolgálja! A fényűző ételek fogyasztását teljes mértékben be kell szüntetni!

Azokat kell *Gauḍīya Maṭha sannyāsīnak* elismerni, akik nem öltöznek fényűzően. A többieket haza kell küldeni. Még mindig jobb, ha emiatt kevesebben leszünk. Ha elküldjük azokat, akik elfogadták a *maṭha* menedékét, de mindössze a gyomruk és a nemi szervük vezérli őket, azzal a *maṭha* kiadásai csökkenni fognak. Az élvezeteket szerető, érzékkielégítő vezetőknek nem szabad megengedni, hogy pazarolják a pénzt. Mindenkinek inkább a *maṭha* számára kell pénzt keresnie. Fontos tudni, hogy az ember mennyi bevételt generál, s ennél többet költeni az étkezésre, orvosságokra, a piperkőc magamutogatásra szükségtelen.

Akik azért jöttek, hogy odaadó szolgálatot végezzenek, azok a *bramacārīk*, *gṛhasthák*, *vānaprasthák* és a *sannyāsīk*. Akik pedig semmilyen szolgálatot nem végeznek, azoknak a *maṭha* nem fog menedéket nyújtani, mert nem érdemlik meg. Az ember soha nem szabad, hogy azt gondolja: „Rengeteg szolgálatot végeztem a *maṭhának*, szóval használni fogom a kocsit!" Ez a materialisták mentalitása! Aki a *maṭhát* szolgálja, az úgy kell tegye, hogy semmilyen ellenszolgáltatást nem vár, mivel azért jött, hogy szolgálatot végezzen! Ha valaki bármit is elfogad a *maṭhának* végzett szolgálatáért cserébe vagy saját magát szolgálja, akkor érzékkielégítő lesz. Ha pedig valaki vendég, akkor semmit sem követelhet magának és a vendéglátója vágyának megfelelően kell étkeznie. Aki az érzékkielégítés keresésével van elfoglalva, azt meg kell kérni, hogy távozzon.

Örök jóakarótok,
Śrī Siddhānta Sarasvatī

Egy Vad Elképzelés

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura: Tattva Viveka – részlet

ādi-jīvāparādhād vai sarveṣāṁ bandhanaṁ dhruvam
tathānya-jīva-bhūtasya vibhor daṇḍena niṣkṛtiḥ

Néhány filozófus azt mondja, hogy minden élőlény az első élőlény bűne miatt van az anyagi világba zárva, s később Isten az ő bűneik miatt Magát büntetve szabadítja fel őket.

A szerző magyarázata

Az evilági értékeken és hibákon elmélkedve néhány erkölcsös istenhívő személy arra a következtetésre jutott, hogy ez a világ nem a tiszta örömök helye. Sőt, a szenvedések túlsúlyban vannak az örömökkel szemben! Azt állapították meg, hogy az anyagi világ az élőlények büntetését szolgáló börtön. Ha létezik büntetés, akkor bűnnek is lennie kell. Mivel ha nem lenne bűn, akkor miért is lenne bármilyen büntetés? Miféle bűnt követtek el hát az élőlények? Az alacsony intelligenciával rendelkező személyek, mivel képtelenek e kérdésre megfelelően válaszolni, a következő, igen vad elképzeléssel álltak elő.

Isten megteremtette az első férfit és a feleségével együtt az örömök kertjébe helyezte őket. Aztán pedig megtiltotta a férfinek, hogy a tudás fájának gyümölcsét megízlelje. Később viszont egy gonosz lény bűnös tanácsát követve az első férfi és az első nő megízlelték a gyümölcsöt, s ezzel megszegték Isten parancsát. Így estek le abból a kertből a szenvedésekkel teli anyagi világba. Az ő vétkük miatt pedig az összes többi élőlény születése pillanatától fogva bűnös. Arra, hogy e bűnnek véget vessen, semmilyen más lehetőséget nem látva Isten egy emberszerű formát öltve Magára Saját vállára vette követői bűnét és meghalt. Mindenki, aki követi könnyen eléri a megváltást, s mindenki aki nem követi, az örök pokolba jut. Így fogad el Isten egy emberi testet, bünteti Magát, és szabadítja fel az élőlényeket.

Egy intelligens ember ennek egyáltalán semmi értelmét nem látja.

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura: *Tattva-viveka*
Fordította: Kuśakratha dāsa
Krishna Books. Culver City
California.

Rādhā És Kṛṣṇa Beszélget

Rādhayā saha harer vāko-vākyaṁ
Śrīla Rūpa Gosvāmī: Padyāvalī – részlet

aṅgulyā kaḥ kavāṭaṁ praharati kuṭile mādhavaḥ kiṁ vasanto
no cakrī kiṁ kulālo na hi dharaṇi-dharaḥ kiṁ dvi-jihvaḥ phaṇīndraḥ
nāhaṁ ghorā-mardī kim asi khaga-patir no hariḥ kiṁ kapīśo
rādhā-vāṇībhir itthaṁ prahasita-vadanaḥ pātu vaś cakra-pāṇiḥ

– Ki kopogtat az ajtómon?

– Ó, Te csalfa lány, Mādhava vagyok!

– Eljött a tavasz, hogy az ajtómon kopogjon? [Mādhava a tavasz egyik neve]

– Egészen biztos, hogy nem. Én a kerék [a *sudarśana* - szerk.] birtokosa vagyok!

– Ó, akkor te egy fazekas vagy?

– Nem! Én tartom fenn az egész világot.

– Akkor Ananta vagy, a kígyók királya!?

– Nem, én csak összezúzom a kígyókat!

– Tehát akkor Garuḍa vagy, a madarak királya?

– Nem, Én Hari vagyok!

– Hanumān vagy? [Hari Hanumān, a majomkirály egyik neve]

Bárcsak a *sudarśana-cakrát* tartó, és Śrīmatī Rādhārāṇī okos szavai hallatán elmosolyodó Úr Kṛṣṇa megvédene benneteket!

Ismeretlen szerző

kas tvaṁ bho niśi keśavaḥ śirasijaiḥ kiṁ nāma garvāyase
bhadre śaurir ahaṁ guṇaiḥ pitṛ-gataiḥ putrasya kiṁ syād iha
cakrī candra-mukhi prayacchasi nu me kuṇḍīṁ ghaṭīṁ dohaṇīm
itthaṁ gopa-vadhū-jitottaratayā hrīṇo hariḥ pātu vaḥ

– Ki az ott, az éjszaka sötétjében?

– Keśava! [Keśa hajat jelent]

– Mivel a haj a fejből jön, ez épp megfelelő név egy büszke, arrogáns, gőgös embernek.

– Ó, gyönyörű lány! Én Śūrasena Mahārāja unokája vagyok!

– Mi haszna annak, ha valaki egy nagyszerű érdemekkel bíró személy haszontalan unokája?

– Ó, holdarcú lány! Cakrī vagyok, a *sudarśana cakra* tulajdonosa! [*cakri* a fazekasra utaló szó]

– Rendben! Akkor adj nekem egy tálat, egy fazekat és egy tejesvödröt!

Bárcsak az Úr Kṛṣṇa, Akit a Rādhā nevű *gopī* válaszai zavarba ejtettek védelmezne mindannyiótokat!

Śrīla Rūpa Gosvāmī: *Padyāvalī*. Angol fordítás: Kuśakratha dāsa. The Krishna Library. Culver City, CA. 1989.

Śrīla Rūpa Gosvāmī: *Padyāvalī*. Gopinath Gaudiya Math. 2000.

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Mi történt Yaśodā fiával?

Kanu Dāsa

ke go a-i gaura-baraṇa bāṅkā bhuru bāṅkā nayana
cina cina cina yena kari
e-i nā se nandera gopāla yaśodāra jīvana dulāla
ā-ila kari gopīra mana-curi

Nézzétek! Nézzétek! Nézzétek! Ki ez a világos testű személy, akinek ívelt szemöldöke alatt ferde a tekintete? Ő nem lehet Nanda *gopa* fia! Nem lehet Yaśodā szeretett gyermeke! Ő nem lehet az a fiú, aki elrabolta a *gopīk* szívét!

śire chila mohana cūḍā ebe māthā kaila neḍā
kaupina parila dhaḍā chāḍi
gopī-mana mohanera tāre mohana-baṁśī chila kare
ebe se ha-ila daṇḍa-dhārī

Korábban csodaszép haja volt, most a feje borotválva van. *Kaupīnát* és egy *sannyāsī* öltözékét viseli. A múltban a *gopīk* szívét varázsolta el, s elragadó dallamokat játszott fuvoláján. Most pedig egy *sannyāsī daṇḍája* van nála.

nīpa-taru-mūle giyā adhare muralī laiya
rādhā-nāma karita sādhana
ebe suradhunī-tīre bāhu duṭī ucca ka're
sadāi karaye saṅkīrtana

A múltban egy *kadamba* fa alatt ülve fuvoláját a szájához emelve játszott olyan dallamokat, melyek igazából Śrī Rādhā Nevét éneklő dalok voltak. Most pedig a Gangesz partján áll, karjait a magasba emelve állandóan a *saṅkīrtanában* énekel.

nabīna nāgara sāje gopī-saha kuṇja-mājhe
karita ye bibidha bilāsa
ebe pāriṣada saṅge nāma yāce dīna-beśe
sei ei kahe kānu-dāsa

Korábban a szerelmes kedvtelések fiatal hőse volt, aki számtalanszor élvezte a *gopīk* társaságát az erdő közepén. Most egy *sannyāsī* ruhaiban, társai körében könyörög mindenkihez, hogy fogadják el az Úr Kṛṣṇa Szent Nevének éneklését. Így énekel Kanu dāsa.

Kanu dasa. In: Mrinalkanti Ghosh Bhaktibhushan (szerk.): *Gaura-pada-taraṅgiṇī*. 11. oldal